

Klasickým cílem úpadkových řízení je dosažení rovného postavení věřitelů při uspokojování jejich nároků, a to alespoň poměrně. Tento cíl však dnes již není jediný, v průběhu 20. století se v úpadkových řízeních postupně začaly projevovat i další cíle, mezi něž patří především stabilní hospodářské prostředí a ochrana zaměstnanců. Tyto, často i protichůdné, cíle se úpadkové právo pokouší skloubit, upřednostnit jeden zájem však znamená potlačit druhý, nalezení rovnováhy v ochraně jednotlivých zájmů závisí na uspořádání hodnot společnosti, která řešení úpadku právně upravuje. I proto jsou v každé právní úpravě tyto zájmy chráněny jinak a ochrana zájmů věřitelů se projevuje jinými prostředky.

Významný rozdíl mezi českou a francouzskou úpravou konkurzních řízení spočívá v úloze soudu v průběhu řízení. V českém právu hraje konkurzní soud významnou roli ve všech fázích řízení, což však zatěžuje nejen soud, ale i samotné řízení. Oproti tomu francouzský soud zasahuje do kolektivních řízení jen při nejdůležitějších rozhodnutích, zatímco jinak na řádný průběh řízení pod taktovkou soudního správce a soudního mandátáře dbá soudní komisař a státní zástupce. Toto uspořádání kompetencí v řízení zvyšuje pružnost a rychlost řízení, což nelze než považovat za výhodu.